

La maleta e q r

6 de juliol del 2021 – 30 d'octubre del 2021

Aquesta exposició parteix d'una història que em van explicar fa molts anys, i que encara em persegueix.

L'any 1985 em van donar una beca per anar a fer un curs superior d'alemany a Schwäbisch Hall, un poble al mig de la Selva Negra, a una hora de Stuttgart. Aquell any va ser especialment fred, es van produir nevades abundoses a bona part d'Europa. El meu curs començava el 3 de gener, i en arribar a Alemanya, una impressionant capa de neu ho cobria tot. Quan el tren es va aturar a l'estació de Schwäbisch Hall, jo estava ben desorientada perquè havia travessat un paisatge nevat, sense gaires punts de referència, amb una llum grisa que ho feia tot uniforme. L'estació de Schwabish Hall era més aviat petita, però hi havia una guixeta, una habitació-taquilla per desar equipatges i un encarregat que va ser qui em va indicar el camí per arribar al meu destí. Després de caminar uns cent metres, en girar un revolt, vaig veure el poble al fons d'una petita vall, voltada de boscos d'avets coberts de neu. Era la primera vegada que viatjava sola i allò em va semblar un somni.

Em va tocar un professor molt simpàtic que es deia Klaus Knipp. Als matins fèiem classe de gramàtica i a les tardes de literatura alemanya. Després de les classes, establíem llargues tertúlies amb el professor. El primer dia, a tots ens va fer la mateixa pregunta: "Heu vist la maleta H.H. a l'estació?". Cap de nosaltres s'hi havia fixat, i llavors ens va explicar una història.

Es veu que un dia de ja feia temps, un home s'havia presentat a l'encarregat de l'estació.

Portava una maleta negra, gran i molt pesada, amb les inicials H.H. daurades al centre. Li va dir que havia de fer un viatge, i va preguntar si podia deixar la maleta a la taquilla fins que tornés. L'encarregat li va dir que sí, i ell mateix la va desar allà. Quan va sortir, l'home ja no hi era. Van passar els dies, les setmanes i els mesos. L'home de la maleta no tornava i l'encarregat de l'estació es va començar a inquietar. Cada dia la mirava i es preguntava que hi deuria haver a dins. Un dia, la seva curiositat va poder més que la seva prudència i la va obrir. La maleta estava plena de quadres, fotografies i fins i tot alguna escultura.

Durant el curs, vaig agafar el tren cada cap de setmana per anar a Stuttgart a veure exposicions o de compres. Un dia que la porta de la taquilla estava oberta, vaig veure la maleta. Les inicials H.H. brillaven en la foscor. Quan va acabar el curs i vaig tornar cap a Barcelona, la maleta seguia allà.

L'estiu següent vaig tornar a Schwäbisch Hall, aquest cop de vacances. Vaig visitar el meu antic professor i li vaig preguntar per la maleta. "Ja no hi és -va explicar-. Un dia es va presentar l'home que l'havia deixat. Va dir que era en Harry Haller *, i que venia a recollir la maleta. I aquí es va acabar la història".

Des d'aleshores, sempre m'he recordat d'aquella maleta, i del personatge misteriós que va posar a dins les seves obres d'art. Per això, ens hem imaginat que hem d'omplir una maleta amb obres d'artistes que ens agraden, i les hem triat petites per a que hi puguin cabre. Hi posarem obres de: Daniel **Berdala**, Jordi **Casañas**, Amparo **Fernández**, Jesús **Galdón**, Oriol **Jolonch**, Salvador **Juanpere**, Elena **Kervinen**, Jordi **Lafon**, Fiona **Morrison** i David **Ymbernon**. La majoria d'aquestes obres són inèdites i les tindrem exposades a la galeria fins a finals d'octubre.

*Curiosament, el protagonista de la novel·la de Hermann Hesse *El llop estepari*, es deia Harry Haller. Vivia en unes golfes, envoltat de quadres, fotografies i records. Les sigles de Harry Haller són les mateixes que les de Hermann Hesse, es diu que es tracta d'una referència autobiogràfica.

Anna Belsa

Sobre les obres (20) i els artistes (10)

Els equilibristes de **Daniel Berdala** (Barcelona, 1968) són una referència a com ens hem sentit i encara ens sentim durant els darrers mesos, dempeus, però a la corda fluixa. **Jordi Casañas** (Barcelona, 1969) fotografia detalls urbans carregats de poesia que passen desapercebuts. **Amparo Fernández** (Barcelona, 1962) aprèn de la natura que la vida germina en la foscor més absoluta per elevar-se finalment, cap a la llum. **Jesús Galdón** (Barcelona, 1967) ens demostra que la realitat és un camp llaurat d'accidents, i que un accident pot ser una porta oberta a un camí inexplorat. Si hi ha un personatge amb el que ens podem identificar en aquests moments, és amb el *Mr. Jones* d'**Oriol Jolonch** (Barcelona, 1973) que ens dona l'esquena mentre

contempla un paisatge que no acaba d'entendre. **Salvador Juanpere** (Vilaplana, Tarragona, 1953) presenta dues escultures que reflexionen sobre la història de l'art, una relaciona dos autors clàssics del segle XX i l'altra para l'atenció sobre els *puntelli*, uns elements que passen desapercebuts a la vista, però que són cabdals en la construcció de les escultures clàssiques. La producció artística més recent d'**Elena Kervinen** (Iisalmi, Finlàndia, 1970) reflexiona sobre la idea dels fragments; posant de relleu no només el que queda, sinó el que falta, per tal de poder-nos imaginar el relat complet. **Jordi Lafon** (Barcelona, 1967) reflexiona sobre la capacitat de l'art de cohesionar l'experiència amb la imaginació. Les obres de **Fiona Morrison** (Encamp, Andorra, 1970) són sempre un recordatori de l'efímer, del pas del temps i de la importància de la memòria. **David Ymberson** (Igualada, 1972) ens remet al poder de la imaginació i als autors que han creat un món alternatiu a partir d'una fugida de la realitat que ens envolta.

Daniel **Berdala**

Retornant a l'horitzó, 2021
oli sobre tela. 30 x 45 cm

Amparo **Fernández**

Aigua 12, 2019
impressió digital, 30 x 40 cm, ed. 10 ex.

Jordi **Casañas**

Steel trees, 2019, impressió. digital
sobre alumini, 40 x 30 cm, ed. 5 ex.

Oriol **Jonlonch**

Mr. Jones XXIII. Yin Yang, 2017
impressió digital, 18 x 13 cm, ed. 25 ex.

Jesús Galdón

L'accident de ..., 2021, alumini daurat i arrel de gerani,
85 x 74 x 12 cm, edició de 10 ex.

Salvador Juanpere

Ceci n'est pas la pipe de Brancusi, 2021
fusta d'Iroco i dibuix a llapis sobre paper
22 x 36 x 18 cm

Elena Kervinen

Vida de la libel·lula II, 2019
tècnica mixta sobre marbre, 32 x 25 x 2 cm

Jordi Lafon

Cigrons, llenties i regals, 2021
tècnica mixta paper, 51,2 x 35,6 x 7,1 cm

Fiona Morrison

Fulla 2, 2019, exemplar únic.
transfer sobre paper, 29 x 22,5 cm

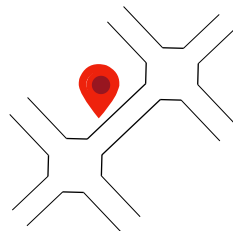
David Ymberton

Llibre d'acció Carles Hac Mor, 2018
aquarel·la, 21 x 23 cm

L'exposició estarà oberta fins al 30 d'octubre del 2021. Per a més informació, contactar amb la galeria: info@elquadernrobot.com – 93 368 36 72
el quadern robot, còrsega, 267, principal 2 b, 08008 barcelona, elquadernrobot.com

el quadern robot

barcelona
elquadernrobot.com

